

A fellebbező megállapítja továbbá, hogy a Törvényszék, ismét csak tévesen, azon előfeltevésből indult ki, hogy a fellebbező által a beruházási alap megnevezése tekintetében használat védjegyek mindig a kibocsátó szerv megjelölésével együttesen szerepelnek. Ezt mindenesetre cáfolják a fellebbező által az OHIM előtt már benyújtott azon bizonyítékok, amelyekből kiderül, amint az fentebb kifejtésre került, hogy az alapokról szóló újságcikkekben vagy akár a beruházási tanácsadások folyamán a kibocsátó szerv neve nem kerül említésre.

A fellebbező felrója, hogy a megtámadott ítélet indokolása hiányos, mivel nem látható át, hogyan határozhatta meg a Törvényszék a német közönség nézőpontját, ami döntő jelentőségű az összetéveszthetőség elemzése szempontjából.

Mindenesetre ez szükséges lett volna annak fényében, hogy a fellebbező a német szabadalmi és védjegy hivatal („DPMA”) számos határozatának benyújtásával bizonyította, hogy a „DPMA” és a német bíróságok azon előfeltevésből indulnak ki, hogy a német közönség körében fennáll az összetévesztés veszélye, amennyiben bizonyos, a fellebbező védjegysorozatával azonos kezdőszót tartalmazó védjegyeket lajstromoznak vagy használnak harmadik felek a pénzügyi ágazat szolgáltatásainak megjelölésére.

Végezetül a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék, az OHIM-hoz hasonlóan, elmulasztotta annak megállapítását, hogy az „ingatlanügyletek” ágazatában is fennáll a szolgáltatások egymáshoz közeli voltából adódó összetévesztés veszélye. A fellebbező védjegyeivel megjelölt ingatlanalapok esetében kijelenthető, hogy a beruházó által előirányzott értéknövekedés ingatlanok kezelése, bérbeadása vagy akár eladása révén valósul meg. A fellebbező kijelenti tehát, hogy úgy az OHIM, mint a Törvényszék tévesen indult ki abból az előfeltevésből, hogy az ingatlanalap kezelése tőkeszerzésre korlátozódik. Az OHIM, mivel az „ingatlanügyletek” szolgáltatás körébe kizárólag a közvetítéshez hasonló tevékenységeket sorolt, elmulasztotta tekintetbe venni azt, hogy az „ingatlanügyletek” fogalma ennél sokkal tágabb.

(¹) A közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadása 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

A Cour de cassation (Belgium) által 2010. július 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — SIAT SA kontra État belge

(C-318/10. sz. ügy)

(2010/C 246/44)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: SIAT SA

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az EK-Szerződés 49. cikkének jelen ügyre alkalmazandó változatát — tekintettel arra, hogy a jogvita alapját képező tényállás a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépését megelőzően merült fel — úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely szerint a szolgáltatások után járó díjazás nem tekinthető levonható működési költségnek abban az esetben, ha azt közvetlenül vagy közvetve olyan más tagállamban letelepedett adóalany vagy olyan külföldi telephely részére fizetik, illetve az olyan, más tagállamban letelepedett adóalanyt vagy olyan külföldi telephelyt illet meg, amely a letelepedésének helye szerinti ország jogi szabályozása értelmében ott jövedelemadó-mentességet élvez, vagy a jelen ügyben érintett jövedelmek tekintetében ott olyan adószabályozás hatálya alá tartozik, amely jóval előnyösebb, mint a szóban forgó nemzeti jogszabályt elfogadó tagállamban e jövedelmekre alkalmazandó szabályozás, kivéve ha az adóalany bármilyen jogi eszközzel igazolja, hogy az ilyen díjazás valódi és tisztességes ügylet kapcsán merült fel, és hogy nem lépi túl a szokásos mértéket, miközben az e tagállamban letelepedett adóalany részére fizetett szolgáltatási díjak levonásához ilyen bizonyítást akkor sem követelnek meg, ha ez az adóalany jövedelemadó-mentességet élvez, vagy olyan adószabályozás hatálya alá tartozik, amely jóval előnyösebb, mint az ezen államban általánosan alkalmazandó szabályozás?

A Rechtbank Haarlem (Hollandia) által 2010. július 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — X kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Y

(C-319/10. sz. ügy)

(2010/C 246/45)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Haarlem

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst/Y

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A KN 2. árucsoporthoz fűzött 7. kiegészítő megjegyzését (a releváns időpontban 8. kiegészítő megjegyzésként) megállapító és módosító 535/94/EK⁽¹⁾, 1832/2002/EK⁽²⁾, 1871/2003/EK⁽³⁾ és 2344/2003/EK⁽⁴⁾ rendeletek érvényességének és/vagy értelmezésének vizsgálata keretében lehetséges-e a DSB-nek a 0210 vámtarifaszámban foglalt „sózva” fogalmának értelmezéséről szóló, 2005. szeptember 27-i határozatára hivatkozni, még akkor is, ha korábban „szabad forgalomba bocsátás” iránti kérelmet terjesztettek elő?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Miként kell megvizsgálni, hogy a csirkehús lényegesen megváltozott-e?

3. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

a) A DSB 2005. szeptember 27-i határozatára tekintettel érvényesek-e a fent említett rendeletek annyiban, amennyiben előírják, hogy a hús a 0210 vámtarifaszám értelmében akkor minősül akként, hogy „sózva” van, ha teljes sótartalma legalább 1,2 tömegszázalék?

b) A DSB 2005. szeptember 27-i határozata fényében úgy kell-e értelmezni a fent hivatkozott rendeleteket, hogy a KN 2. árucsoporthoz fűzött 7. kiegészítő megjegyzése értelmében legalább 1,2 tömegszázalék sótartalommal rendelkező húst lényegesen megváltozottaknak kell tekinteni, és az a 0210 vámtarifaszám értelmében akként minősül, hogy „sózva” van, illetve hogy az 1,2 tömegszázaléknál kisebb sótartalmú, a sózás révén kimutathatóan lényegesen megváltozott hús nincs kizárva a 0210 vámtarifaszám alá történő besorolásból?

4. A harmadik kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén:

Miként kell megvizsgálni, hogy a csirkehús hosszú távú tartósítását a só biztosítja-e?

⁽²⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2002. augusztus 1-jei 1832/2002/EGK bizottsági rendelet (HL L 290., 1. o.)

⁽³⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2003. október 23-i 1871/2003/EGK bizottsági rendelet (HL L 275., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 493. o.)

⁽⁴⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2003. december 30-i 2344/2003/EGK bizottsági rendelet (HL L 346., 38. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 15. kötet, 231. o.)

A Rechtbank Haarlem (Hollandia) által 2010. július 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — X kontra Inspecteur van de Belastingdienst P

(C-320/10. sz. ügy)

(2010/C 246/46)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Haarlem

Az alapeljárás felei

Felperes: X.B.V

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst P

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A KN 2. árucsoporthoz fűzött 7. kiegészítő megjegyzését (a releváns időpontban 8. kiegészítő megjegyzésként) megállapító és módosító 535/94/EK⁽¹⁾, 1832/2002/EK⁽²⁾, 1871/2003/EK⁽³⁾ és 2344/2003/EK⁽⁴⁾ rendeletek érvényességének és/vagy értelmezésének vizsgálata keretében lehetséges-e a DSB-nek a 0210 vámtarifaszámban foglalt „sózva” fogalmának értelmezéséről szóló, 2005. szeptember 27-i határozatára hivatkozni, még akkor is, ha korábban „szabad forgalomba bocsátás” iránti kérelmet terjesztettek elő?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Miként kell megvizsgálni, hogy a csirkehús lényegesen megváltozott-e?

3. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

a) A DSB 2005. szeptember 27-i határozatára tekintettel érvényesek-e a fent említett rendeletek annyiban, amennyiben előírják, hogy a hús a 0210 vámtarifaszám értelmében akkor minősül akként, hogy „sózva” van, ha teljes sótartalma legalább 1,2 tömegszázalék?

⁽¹⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 1994. március 9-i 535/94/EGK bizottsági rendelet (HL L 68., 15. o.)